

Prædiken søndag d. 18. november 2018.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Joh 1,1-9.

Gospelgudstjeneste med Emmaus: Lys i mørket - Gud giv mig håb

Den mørke tid er over os og rundt om dukker alle hyggelys og julelys frem. Det er tid til en ekstra kop god kaffe, tæppet om benene og en god bog. Whats not to like.... sådan tænker jeg, men det er bestemt ikke alle, der har sådan.

For andre er dette en en forfærdelig tid, fordi manglen på lys efterlader ca. halvdelen af vi danskere med, hvad vi kalder vintertræthed og en del faktisk med reel depression. Vi har helt enkelt brug for lys for at leve.

Når vi ser julelysene blive tændt, bliver det klart for os, hvor lidt lys der egentlig skal til for at lyse op i mørket. Selv en lille bitte LED-pære kan sprede lys ind i mørket.

Johannesevangeliets indledning taler på sin kryptiske måde, om verdens frelser, Jesus, som er på vej. *"I ham var liv, og livet var menneskers lys."*¹

Lys og liv kædes sammen i det bibelske univers, ligesom død og mørke forbindes.

Måske er det også den sammenhæng, som gør at de fleste mennesker forbinder mørke med noget ubehageligt. Langt de fleste børn er bange for mørket, og der er ikke grænser, hvad fantasien kan placere af

¹ Joh 1,4

2 af 5

monstre og uhygge i det mørke, hvor man ikke rigtigt kan se.

En ting er det bogstavelige mørke, som kan været svært at navigere i uden lys. Noget andet er det mørke, som jeg tror alle mennesker undervejs i tilværelsen kommer til at erfare.

Der hvor man fuldstændigt mister overblikket, og ikke kan finde rundt. Der hvor man ikke synes, at kunne se noget lys overheadet. Der hvor al mål og retning er væk. Man er på en måde fanget.

Mit gæt er, at mange af os, som er her i dag har været der. Måske er der endda nogen, som er på det sted lige nu. Det er ikke noget rart sted at være.

Til jer der er der lige nu, vil jeg sige, at Salmernes Bog er fuld af livsvisdom - og den kender smerten og mørket. I Salme 139,12 siges der om Gud at *“så er mørket ikke mørke for dig, natten er lys som dagen, nørket er som lyset.”*

Gud kan se, der hvor vi ikke kan.

For mig personligt har den tanke rummet en stor trøst på et tidspunkt, hvor mørket fyldte meget i mit liv. Der var en tid for ikke så længe siden, hvor jeg følte mig fanget i et mørke, hvor manglen på lys gjorde, at jeg var bange for om jeg nogen sinde kom ud i lyset igen. Eller bekymret for om lyset mon nogensinde ville komme ind til mig igen.

Da jeg var barn og vi som spejdere skulle på natløb, så var der virkelig prestige i at have den største lommelygte. Fem af de store batterier, så var der blus på.

Vi lyste på stien, hvor vi gik og det er rigtigt, at vi kunne se præcis, hvor vi satte fødderne, men hvad der også var sandt, var at vi absolut kun kunne se noget i lyset. Alt udenom var totalt sort.

Vores patruljefører forsøgte at lære os, at hvis vi slukkede lyset ville vi i virkeligheden kunne se mere af, hvad der var omkring os. Han talte for døve ører.

Når vi tør være i mørket uden lys, sker der det, at vi langsomt får vores nattesyn til at virke. Efter nogle minutter har øjnene vænnet sig til mørket, og så kan man faktisk se temmeligt meget mere end man troede muligt.

Mørket er mystisk og fremmed for os. Vi vil altid søge mod lyset, hvis vi på nogen måde kan. Men mørket er også en del af livet, ligesom nat og dag.

Der er ingen, der har lovet os, at livet kun skal være godt, og der skal være masser af lys hele tiden. Sådan er der ingen mennesker der lever, heller ikke selvom det er det, vi kan se på de sociale medier.

Gud kender mørket og kan se gennem det. Derfor må vi også turde tro på, at selvom vi ikke kan se, så kan Gud, og han er ved vores side. Han er lyset selv.

Bibelen er fuld af løfter til mennesker, som på en eller anden måde er i mørket. Det er vigtigt at fange de løfter, for det er alt andet lige lettere at være i mørket, når man ved, at det har en tid, og at lyset vil komme. Det er nemlig præcis det, der er løftet fra Gud og det er det, som vi hvert år fejrer, når det bliver jul.

“Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden.”²

Det sker på baggrund af gamle løfter, som Gud har givet mennesker. Allerede tilbage i Esajas Bog, finder vi Gud, der taler om, at alt skal blive godt. Gud siger: “Det folk, der vandrer i mørket skal se et stort lys, lyset skinner for dem der bor i mørkets land.”³

Det kan godt være mørket dækker dig, men i mørket er løfterne om, at lyset kommer. Løfterne om, at du aldrig er glemt af Gud. At du, selvom du er i mørke, er set af Gud.

Mange af de mennesker, der har været i mørket taler om, at det var der, der for alvor var udvikling. Det var i mørket man lærte sig selv at kende. Det var i mørket, man for alvor lærte Gud at kende og turde stole på ham, da der ikke var anden udvej.

Det kan være fra mørket, at man pludselig ser sit liv i et helt nyt lys. Der er ingen af os, der kan lide at være i mørket, men løftet til os, når vi er der, lyder at “mørket viger, det sande lys skinner allerede!”⁴

I lyset af de løfter er der måske styrke til at turde være i mørket, at leve i mørket en tid, at turde se sig om i mørket, for man kan jo se lidt, hvis ellers man lader øjnene vænne sig til mørket.

Vi ved jo at lyset kommer og at ethvert mørke altid må vige for lyset. Mørket kan ikke vinde. Lyset, det sande lys

² Joh 1,9

³ Es 9,1

⁴ 1. Joh. 1,8.

5 af 5

som oplyser ETHVERT menneske er ved at komme ind i verden.

Det tror jeg på, og det håber jeg på.

Der er lys i mørket - Gud giv mig håb.

Amen.